

Hvordan oppdager jeg mitt egentlige jeg?

Å oppnå kunnskap om mitt sanne selv er essensielt for å finne varig tilfredsstillelse. Likevel er denne kunnskapen utilgjengelig gjennom vanlige metoder for observasjon og slutninger. Persepsjon, slik som syn, hørsel, lukt, berøring og smak, kan bare gi meg kunnskap om objekter i verden. Inferens og deduktivt resonnement kan bare forbedre min forståelse av disse objektene. For eksempel, gjennom synet oppfatter jeg jorden som flat. Gjennom disse metodene kan vi kun lære om objekter, men vi kan aldri oppnå kunnskap om den som observerer, subjektet i seg selv.

Kena Upanishad I, 3

«Øyet vandrer ikke dit, hverken tale eller sinn heller.»

Mundaka Upanishad III, 1, 8

«Det kan ikke oppfattes visuelt.»

Adi Shankaracharyas kommentar til Brhadaranyaka Upanishad II, 4, 14

"Slik som ild ikke brenner seg selv, så kan ikke selvet selv kjenne seg selv, og den som har kunnskap kan ikke ha kjennskap til noe som ikke er dens objekt. Hvilket redskap skal man bruke for å identifisere noen som har kunnskap om dette universet og hvem andre skal ha denne kunnskapen?"

Hvordan kan jeg da ha kunnskap om meg selv, den som vet?

Vedanta, som et ordspeil, reflekterer naturen av meg selv ved å avsløre sine egentlige betydninger. For å være gyldige, må alle kunnskapskilder avsløre noe som ikke kan oppdages gjennom andre kilder. For eksempel kan øynene avsløre ting som ørene ikke kan oppfatte. Videre bør det som blir sagt ikke bli motsagt av andre kunnskapskilder. Vedanta er en gyldig kunnskapskilde fordi den oppfyller begge disse kriteriene: Det den avslører kan ikke nås gjennom persepsjon og inferens, og det blir heller ikke motsagt av persepsjon og inferens.

Brhadaranyaka Upanishad III,9,26

«Jeg ber deg om å veilede meg til sannheten som kun er kjent av Upanishadene.»

Katha Upanishad I, 2, 15

«Jeg vil kort fortelle deg om det ultimale målet som alle Vedaene avslører med en samstemt stemme.»

Naishkarma Siddhi 3, 35-38 – Suresvara

«Å forkaste en form for kunnskap kan skje av ulike grunner. Enten fordi det motsier eller utfordrer annen etablert kunnskap, fordi det er tvilsomt eller uavklart, eller rett og slett fordi det ikke bidrar med noe nytt eller relevant.»